

[Grove]

på, at de bliver siddende, så længe de kan – og så dermed færdig. Der er ikke engang krisestemning længere, der er simpelt hen blot håbløshed tilbage. Der er ingen tro på, at landbrugsministeren vil gøre noget for landbruget.

Nu har ministeren jo forhandlet med landbruget i omtrent et år. Han har nedsat udvalg og har rejst land og rige rundt og sagt, at nu skulle der gøres noget, nu skulle der tages ved – og hvad kommer der? Der kommer et forslag om en jordbank! Hvem tror egentlig på at jordbanken vil hjælpe? Jeg tror ikke engang – undskyld, at jeg siger det – at de radikale tror på, at den hjælper ret meget, hvis den skal stå alene. Den vil i hvert fald ikke hjælpe den animalske produktion, der har et kæmpestort produktionsapparat, måske til et par millioner kroner pr. bedrift, hvorimod selve bygningerne eller jorden ikke kan give ret meget i lån. Jeg er lige ved at sige, at det ikke er landbrugspolitik at gennemføre en jordbank, det er snarere kolonihavepolitik, man begynder at føre på det område.

Det er da nok muligt, at landbrugsministeren mener det godt, men så har landbrugsministeren ikke evnet at forhandle det igennem. Vi har før sagt fra konservativ side, at vi gerne vil hjælpe landbrugsministeren. Vi har sammen med andre partier fremsat landbrugsforslag, der vil lette omkostningerne for landbruget, der vil være med til at give dem optimismen tilbage ude i landbruget. Det står vi ved, og landbrugsministeren kan bare sige til, så skal vi snart træde ind og hjælpe til med at få de forhandlinger igennem, sådan at vi kan få en følgelovgivning igennem sammen med denne gældssaneringslov, der har en chance for at hjælpe. Dette her kan give overlevelsesmuligheder en kort tid, men det er følgelovgivningen, der betyder noget.

Vi vil selvfølgelig være med til at hjælpe dette lovforslag igennem, men vi gør stærkt opmærksom på over for landbrugsministeren, at det ikke er tilstrækkeligt, der skal betydelig mere til.

Niels Anker Kofoed (V):

Det er tredje gang, folketinget skal i gang med ændring af gældssaneringsloven. Selve loven er klar nok: der skal kunne ydes hjælp til gældssanering til landmænd, der er kom-

met i økonomiske vanskeligheder, således at bedrifterne kan føres videre, dersom forudsætningerne er opfyldt. Denne lov har vi behandlet i 1980 og i 1981 og nu igen i 1982. Og hvad er så resultatet blevet? Resultatet er blevet nøjagtig det eller snarere værre end det, skeptikerne forudsagde i 1980. Og hvad har regeringen gjort i mellemtiden? Regeringen har ifølge sin talsmand, landbrugsministeren, gjort umådelig meget for at afhjælpe landbrugets problemer. Vi hørte lige før i debatten om moderniseringsloven, at der er ydet en vældig stor indsats for landbruget, og at man har en fremadrettet politik for de fremtidige investeringer. Men hvad er resultatet hidtil blevet? Resultatet er hidtil blevet, at landbrugets vilkår er blevet ringere og ringere til trods for de foranstaltninger, vi har lavet. Og hvad er så udsigterne i fremtiden? Ja, det er svært at sige, for allerede sidste sommer bebudede landbrugsministeren det ene forslag og initiativ efter det andet, som skulle komme senest 1. oktober. Vi fik intet forslag 1. oktober. Så kom der valg, og efter jul skulle man nok finde frem til forslag.

Jeg vil spørge ministeren: er de forslag, vi behandler i dag, regeringens hele pakke, som skal hjælpe landbruget til forøget animalsk produktion, som virkelig skal sætte gang i produktionen og virkelig give økonomisk basis i landbruget? Er det disse forslag, vi skal betragte som regeringens virkelige udspil? Eller skal vi vente på, at det her forblommede med jordbank og disse tanker om indekslån skal redde landbruget?

Se, der skal være en vis sammenhæng. Jeg mener, at vi har krav på snart at få en vis sammenhæng i vores landbrugspolitik. Vi fik forleden dag et notat eller en notits fra landbrugsministeren om alle de gode gerninger, han havde gjort. Hvis man læser dette notat igennem, kan man se, at hver gang der har været en lettelse for landbruget, er denne kommet på baggrund af en forhøjelse. Ændringen af formueskatten siger man er en lettelse. Ja men først forhøjede man formueskatten, og bagefter fik vi en lettelse. Og sådan kan vi tage det ene forslag efter det andet: først en forhøjelse og så en lettelse. For at tage særskatten: først lavede man en særskat, og derefter kom man med den første rentetilskudslov, for så havde man hjulpet landbruget.